

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010312
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420010312.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2021 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

- 1./ A. C., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvalé bydlisko K. S. R. XX, okres Kežmarok,
- 2./ F. X., nar. XX.X.XXXX v Kežmarku, trvalé bydlisko K. S. R. XX, okres Kežmarok,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

obžalovaný A. C. ako starosta obce Stráne pod Tatrami, po riadnom zvolení v komunálnych voľbách v roku 2014, vybral z pokladne obce Stráne pod Tatrami nachádzajúcej sa na obecnom úrade Stráne pod Tatrami, okres Kežmarok finančnú hotovosť, ktorá mu bola zverená: dňa 05.01.2016 suma 2.100,- €, dňa 07.01.2016 suma 3.000,- €, dňa 16.02.2016 suma 1.000,- €; dňa 06.04.2016 sumu 1.500,- €; dňa 08.04.2016 sumu 1.000,- €; dňa 03.05.2016 sumu 4.200,- €; dňa 06.05.2016 sumu 2.000,- €; dňa 06.05.2016 sumu 2.000,- €; dňa 26.05.2016 sumu 1.000,- €; dňa 03.06.2016 sumu 5.000,- €; dňa 21.06.2016 sumu 3.000,- €; dňa 22.06.2016 sumu 1.000,- €; dňa 07.07.2016 sumu 4.900,- €; dňa 08.07.2016 sumu 4.900,- €; dňa 11.07.2016 sumu 1.100,- €; dňa 28.07.2016 sumu 5.000,- €; dňa 05.08.2016 sumu 4.000,- €; dňa 12.08.2016 sumu 3.500,- €; dňa 06.09.2016 sumu 3.000,- €; dňa 09.09.2016 sumu 4.500,- €; dňa 16.09.2016 sumu 4.500,- €; dňa 14.10.2016 sumu 1.000,- €; dňa 14.10.2016 sumu 1.100,- €; dňa 14.10.2016 sumu 3.000,- €, čo predstavuje celkovo sumu 67.300,- € a v čase neprítomnosti A. C. vybral obžalovaný F. X. ako zástupca starostu obce Stráne pod Tatrami z pokladne obce Stráne pod Tatrami finančnú hotovosť, ktorá patrila obci a ktorá mu bola zverená: dňa 11.05.2016 sumu 2.500,- €; dňa 11.05.2016 sumu 1.200,- €; dňa 15.06.2016 sumu 5.000,- €, čo celkovo predstavuje sumu 8.700,- €, pričom tieto finančné prostriedky obvinení použili pre svoju potrebu, a kde tieto výbery boli následne zúčtované dňa 31.12.2016 jediným interným dokladom na účet 518031 Čistenie a údržba verejného priestranstva, čím spôsobili obci Stráne pod Tatrami škodu v celkovej výške 76.000,- €,

t e d a

- 1./ obž. A. C.

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu značnú,

- 2./ obž. F. X.

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu väčšiu,

čím spáchali

1./ obž. A. C.

zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2016,

2./ obž. F. X.

prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

1./ obž. A. C.

Podľa § 213 odsek 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2016 s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno e) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd stanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno g/ Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno k/ Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 154/2015 zo dňa 19.04.2018, právoplatný dňa 19.04.2018, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov, peňažný trest vo výške 1.400, Eur a náhradný trest odňatia slobody v prípade úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu v trvaní 6 mesiacov a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe v trvaní 4 rokov a zároveň ruší aj výrok

o treste z rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn.

BB-4T 31/2016 zo dňa 20.1.2017, právoplatný dňa 20.1.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu

na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, peňažný trest vo výške 1.000, Eur a náhradný trest odňatia slobody v prípade úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu v trvaní 5 mesiacov a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe v trvaní 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu,

ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Ostatné výroky rozsudkov ostávajú nedotknuté.

Podľa § 56 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá peňažný trest vo výške 5.000,- (päťtisíc eur) Eur.

Podľa § 57 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá pre prípad, že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe v trvaní 8 (osem) rokov.

2./ obž. F. X.

Podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno e) Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu stanovuje skúšobná doba na 3 /tri/ roky.

Podľa § 56 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á peňažný trest vo výške 1.000,- (tisíc eur) Eur.

Podľa § 57 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á pre prípad, že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému A. C.X. povinnosť nahradiť poškodenému Obec Stráne pod Tatrami škodu vo výške 67.300,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému F. X. povinnosť nahradiť poškodenému Obec Stráne pod Tatrami škodu vo výške 8.700,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 11.06.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 179/18/7703-63 na obžalovaných A. C. a F. X. pre skutok, ktorý vo vzťahu k obžalovanému A. C. právne kvalifikoval ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona (po úprave pri prednese obžaloby a to v znení Trestného zákona účinného do 31.12.2016) a vo vzťahu k obžalovanému F. X. ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.07.2021 boli obaja obžalovaní na tomto hlavnom pojednávaní poučení o tom, že ku skutku, ktorý sa im kladie za vinu, môžu urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobili obaja obžalovaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý sa im v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodeného, ktorí zhodne navrhli vyhlásenie obžalovaných o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaných A. C. a F. X. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaných. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a následne na hlavnom pojednávaní súd oboznámil obsah listinných dôkazov, vrátane pripojených spisov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaných o vine bez ďalšieho dokazovania ohľadom ich viny, uznal obžalovaných za vinných zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom obžalovaní v skutku opísaným konaním si prisvojili cudziu vec, ktorou boli peňažné prostriedky patriace obci, ktoré im boli ako starostovi obce a zástupcovi starostu obce zverené a spôsobili tak na majetku obce značnú škodu (obžalovaný A.H. C.), resp. škodu väčšiu (X. F. X.), čím obžalovaný A.H. C. naplnil všetky podstatné znaky skutkovej podstaty zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2016 a obžalovaný F. X. prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaných posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana majetku pred konaním osôb, ktorým bol z titulu ich funkcie alebo postavenia zverený /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný A. C. bol 11 krát priestupkovo postihnutý, z toho v desiatich prípadoch za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a jeden krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý spáchal dňa 16.08.2016. Z rovnakého výpisu týkajúceho sa obžalovaného F. X. vyplýva, že tento bol dvakrát priestupkovo postihnutý, a to jeden krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý spáchal dňa 16.08.2016 a jeden krát za priestupok na úseku štátnej správy, kedy nepožiadal včas o vydanie občianskeho preukazu. Zo správy Obce Stráne pod Tatrami vyplývajú rodinné údaje oboch obžalovaných ako aj informácia o ich predchádzajúcich odsúdeniach.

Z odpisov Registra trestov SR elektronicky generovaných k 17.09.2021 vyplýva, že obžalovaný A. C. bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, pričom v prípade jeho prvého odsúdenia rozhodnutím Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 191/2000 zo dňa 31.10.2000 sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený vzhľadom na jeho osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečne odloženého výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej bol tento obžalovaný odsúdený v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde - pracovisko Banská Bystrica v konaní pod sp. zn. 4T 31/2016 a v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 7T 154/2015, pričom súd oba tieto spisy pripojil a ich podstatný obsah na hlavnom pojednávaní oboznámil. Obžalovaný F. X. bol doposiaľ šesť krát súdne trestaný, z toho päťkrát v rokoch 1988 až 1994. Naposledy bol súdne trestaný v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 1T 80/2015, kedy mu bol trestným rozkazom zo dňa 12.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2016 uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu, v ktorej sa dňom 15.07.2019 osvedčil, čím sa na jeho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Zo spisu Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica vedeného pod sp. zn. 4T 31/2016 vyplýva, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry podal dňa 14.12.2016 návrh na schválenie dohody o vine a treste, ktorú súd rozsudkom zo dňa 20.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2017 schválil a uložil obžalovanému A.H. C. dohodnutý trest, a to trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, ďalej peňažný trest vo výške 1.000,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody v prípade jeho zmarenia vo výmere 5 mesiacov a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe na dobu troch rokov.

Súd tiež pripojil a oboznámil podstatný obsah spisu vedeného pod sp. zn. 7T 154/2015, z ktorého vyplynulo, že dňa 04.12.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu na obžalovaného A. C. pre skutok, ktorá právne kvalifikoval ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona a zároveň ako prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona. Po spojení tohto konania s inými konaniami vedenými proti obžalovanému A. C. na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 66/2017, sp. zn. 6T 31/2017 a sp. zn. 6T 118/2015, súd rozsudkom zo dňa 19.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2018 uznal obžalovaného A. C. za vinného zo spáchania štyroch skutkov, pričom skutok v bode jeden rozsudku právne kvalifikoval ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona a zároveň ako prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona, skutok v bode 2 a v bode 3 rozsudku samostatne ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a skutok v bode 4 rozsudku ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Týmto rozsudkom súd

uložil obžalovanému A. C. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov a súčasne zrušil výrok o treste uloženom vyššie uvedeným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu. Tiež mu uložil peňažný trest vo výške 1.400,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody v prípade jeho zmarenia vo výmere 6 mesiacov a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe na dobu štyroch rokov. Zároveň poškodenú obec odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Súd tiež oboznámil listiny týkajúce sa uplatneného nároku na náhradu škody s tým, že obžalovaní túto škodu, ktorá je podstatnou náležitosťou skutkovej podstaty žalovaného trestného činu nerozporovali.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy.

U obžalovaného A. C.B. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a v záverečnej reči jeho spáchanie aj oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Priznaním a úprimnou ľútosťou obžalovaný splnil oba kumulatívne podmienky na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Súd v neprospech tohto obžalovaného zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že tento obžalovaný zneužil svoju funkciu starostu obce na dosiahnutie neoprávnenej výhody, ktorou bolo obohatenie sa na úkor obce spáchaním prejednávaneho trestného činu /§ 36 písm. e) Trestného zákona/. Preto súd pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 1:1, trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v ustanovení § 213 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2016 (od 3 rokov až do 10 rokov) postupom podľa § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona neupravoval. Pretože súd v tomto konaní odsudzuje obžalovaného A. C. za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdnymi prvého stupňa v konaniach vedených na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 4T 31/2016 a na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 7T 154/2015 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iné jeho trestné činy, súd mu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu, a to podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je zločin sprenevery podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona, pri ktorej Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 3 rokov až na 10 rokov. Súhrnný trest ukladal k obom vyššie uvedeným rozsudkom. Pretože vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody za zbíhajúcu sa trestnú činnosť je potrebné aplikovať asperačnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona, súd napriek predchádzajúcim odsúdeniam súčasne s asperačnou zásadou neaplikoval aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, pretože táto okolnosť je vyjadrená v asperačnej zásade a pri súčasnej aplikácii tejto priťažujúcej okolnosti a asperačnej zásady by došlo k porušeniu zásady ne bis in idem. Pretože obžalovaný v spojení s už spomenutými rozsudkami spáchal viac úmyselných trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom, súd v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby pre trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je zločin sprenevery podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 3 rokov až do 13 rokov a 4 mesiace.

Súd u tohto obžalovaného zohľadnil najmä skutočnosť, že tento sa ku skutku priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval. Zároveň tiež zohľadnil, že sa v prípade súdenej trestnej činnosti nejedná o recidívu ale o zbíhajúcu sa trestnú činnosť s jeho predchádzajúcimi odsúdeniami, ktoré majú súvis s výkonom funkcie starostu obce. Hoci vzhľadom na výšku spôsobenej škody by bolo možné uvažovať aj o prísnejšom treste, ako je trest odňatia slobody na spodnej hranici, súd však v záujme zachovania možnosti obžalovaného A. C. túto škodu uhradiť, uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní troch rokov a výkon tohto trestu, podobne ako aj v prípade predchádzajúcich súvisiacich odsúdení podmienenčne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, ktorú určil v maximálnej výmere 5 rokov, čím zároveň splnil zákonnú podmienku uvedenú v ustanovení § 42 ods. 2 Trestného zákona v tom, že tento trest nesmie byť miernejší, ako trest, ktorý súd týmto rozsudkom zrušil vo

vzťahu k trestom uloženým v konaniach vedených na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 4T 31/2016 a na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 7T 154/2015 tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku. Tento trest považuje súd za spravodlivý, primeraný a spolu s povinnosťami, ktoré mu v rámci probačného dohľadu uložil za výchovný a nútiaci obžalovaného viac si uvedomiť následky trestnej činnosti a najmä nahradiť spôsobenú škodu, čo by v prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo do značnej miery sťažené najmä pre výkon dlhoročného trestu odňatia slobody. Je potrebné si v tomto prípade uvedomiť, že poškodeným je obec, teda de facto občania obce, ktorým bolo konaním obžalovaného znemožnené tieto peňažné prostriedky využívať v prospech rozvoja obce a náhradou škody, ktorá je súčasťou probačného dohľadu bude nielen obžalovaný nútený pod hrozbou nariadenia výkonu trestu túto škodu uhradiť ale z jej úhrady bude mať prospech celá obec. V súvislosti s touto povinnosťou spočívajúcou nahradiť škodu súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Uvedená povinnosť bude pre obžalovaného predstavovať nutnosť získať zdroje na úhradu tejto škody. Povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu súd prevzal z predchádzajúceho uloženého trestu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 154/2015.

Pretože súd v rámci súhrnného trestu zrušil celé výroky o trestoch uložených vyššie spomenutými rozsudkami, súd v súlade ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona uložil tiež tomuto obžalovanému peňažný trest a trest zákazu činnosti, ktoré boli uložené obžalovanému oboma zrušenými rozsudkami v časti výrokov o treste. Peňažný trest vo výške 5.000,- Eur a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe v trvaní 8 rokov, teda na hornej hranici trestnej sadzby zohľadňuje jednak majetkový následok, ktorý obžalovaný svojim konaním poškodenej obci spôsobil ako aj intenzívnu a systematickú činnosť spočívajúcu v zneužívaní svojej funkcie starostu obce na svoje obohatenie. Tieto tresty sú nielen primeranou odplatnou za spáchanie tohto trestného činu a aj ďalších zbiehajúcich sa trestných činov, ale budú pre obžalovaného dostatočnou výstrahou pred tým, aby sa v budúcnosti podobnej trestnej činnosti vyhýbal, resp. v súvislosti s trestom zákazu činnosti mu znemožňujú nadobudnúť také postavenie, aby došlo k opakovaniu tejto trestnej činnosti.

V prípade obžalovaného F. X. súd podobne ako u obžalovaného A. C. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. e) Trestného zákona vychádzajúc z toho, že tento obžalovaný konal ako zástupca starostu obce. Rovnako ako v prípade obžalovaného A.H. C., aj v prípade obžalovaného F. X. súd trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v ustanovení § 213 ods. 2 Trestného zákona od jedného roka do piatich rokov postupom podľa § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona neupravoval a pri ukladaní trestu vychádzal z takto Trestným zákonom určenej trestnej sadzby. Súd zohľadnil najmä skutočnosť, že obžalovaný bol v prípade prvých piatich odsúdení trestaný pred viac ako 25 rokmi, teda na tieto odsúdenia už nemôže vzhľadom na čas uplynutý od ich uloženia prihliadať. Posledné odsúdenie je zahladené, čo ale neznamená, že sa obžalovaný trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 80/2015 nedopustil. Na strane druhej, súd podobne ako v prípade obžalovaného A. C. aj v prípade obžalovaného F. X. zohľadnil jeho osobu a postoj k trestnej činnosti, ktorú úprimne oľutoval. Preto trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov bude trestom, ktorý bude zohľadňovať všetky aspekty ukladania trestu tak z hľadiska individuálnej prevencie, kedy si tento obžalovaný bude mať možnosť uvedomiť následky trestnej činnosti, ktorej sa dopustil ale tiež generálnej prevencie, kedy trest uložený obom obžalovaným bude výstrahou aj pre ďalších funkcionárov obce, ktorí by chceli rovnakým alebo podobným spôsobom zneužívať svoju funkciu na svoje obohatenie. Zároveň súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 1.000,- Eur a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej a štátnej správe na dobu troch rokov, ktoré zohľadňujú jednak majetkový následok, ktorý poškodenej obci svojim konaním spôsobil a jednak budú brániť obžalovanému po dobu troch rokov získať podobnú funkciu, z ktorej by mohol nezákonne profitovať.

Obom obžalovaným súd uložil (každému samostatne) povinnosť nahradiť poškodenej obci škodu, ktorú svojim úmyselným protizákonným konaním spôsobili. Súd zdôrazňuje, že škoda bola z hľadiska jej výšky ako aj právneho dôvodu jej vzniku v prípravnom konaní riadne preukázaná, obžalovaní výšku škody nerozporovali a jej výška je súčasťou popisu skutku, ako materiálny následok žalovaného trestného činu. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku teda musí byť obžalovaný k takejto náhrade škody zaviazaný vždy. Preto súd o škode rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

1./ obž. A. C.

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu značnú,

2./ obž. F. X.

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu väčšiu,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.